

[Tyroll]

Ergo: hvis arbejdsgiverne siger nej, så bliver der kun beskåret træer og anlagt cykelstier. Det er på den måde, man foretager knæfald fra socialdemokratiets side over for arbejdsgiverne. Jeg synes, det var rart at høre fra hr. Bolvigs side, at man var indstillet på at afvise en voret for arbejdsmarkedsnævnene, som jo er trepartsorganer, hvor arbejdsgiverne sidder med og i givet fald kan blokere for nogle produktioner, som er i lønarbejdernes interesse, og det synes jeg man fra regeringens og fra socialdemokratiets side skal have for øje, når man skal til at løse problemer her.

Men lad os se på et andet område, hvor det samme knæfald gør sig gældende. Det er hele uddannelsesområdet.

For øjeblikket er det jo sådan, at det er fuldstændigt overladt til den enkelte EFG-lev efter endt basisuddannelse at finde sig en praktikplads, selv om det er fuldstændig umuligt, fordi man fra arbejdsgiverside boykotter at oprette disse nødvendige praktikpladser. Der er tale om – det er de sidste tal, jeg har set – at for hver 10 elever, der afslutter basisåret på EFG-skolerne, f.eks. i juni sidste år, mangler 4 fortsat en praktikplads, og man kan se, hvordan det ser slemt ud inden for specielle områder som HK-området, hvor der er tale om, at en lang række unge ikke havde praktikplads efter 3 måneder, og endda efter 6 måneder var der stadig væk mange, der ikke havde fået praktikplads. Nogle opgiver helt. Der er tale om 3.800 unge eller 20 pct., der helt har opgivet, og her kunne man jo gå til at sige: ja men her vil vi gennemføre et påbud. Det kan ikke være rigtigt, at det er overladt til den unge selv at gå ud og finde sig en praktikplads; man kan ikke sige, at det er en mulighed. Derfor må man gribe effektivt ind over for arbejdsgiverne og pålægge dem, alt efter virksomhedens størrelse, at oprette disse praktikpladser. Det kan ikke være rimeligt at overlade dette problem til den enkelte; jeg vil gerne have et klart svar på, om man er indstillet på fra regeringens side at gribe til sådanne midler. Der er en lang række andre områder, hvor tilsvarende midler kunne tages i anvendelse for at bryde med den elendige situation, man har, men det tillader tiden ikke jeg kommer ind på.

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg skal med udgangspunkt i de tre beslutningsforslag, der er fremsat af venstre, og som kan kommenteres under denne debat, komme med nogle relativt korte kommentarer.

Jeg vil gerne indledningsvis slå fast, at principbeslutningen om ungdomsuddannelserne fra sidste år giver udtryk for, at det er nødvendigt at foretage en decentralisering, en geografisk spredning, af vore erhvervsskoler, og derfor undrer det os faktisk en lille bitte smule, at venstre nu i bemærkningerne til sit beslutningsforslag nr. B 61, pkt. 6, taler om at stoppe bygningen af nye erhvervsskoler, fordi man er bange for, at de mindre ungdomsårgange, forstår jeg, skal gøre skolerne tomme. Det er et lidt lavt ambitionsniveau at have. Vi mener rent faktisk, at flere procent af hver årgang unge bør gå ind i erhvervsuddannelserne, og vi ved jo også, at der findes områder i landet, som er dårligt forsynede med erhvervsskoler. Derfor tror vi, at det er nødvendigt med en fortsat udbygning både for at sikre unge i disse områder en uddannelsesmulighed og for at give det lokale erhvervsliv bedre uddannelsesmuligheder og også med henblik på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Jeg skal endvidere gøre nogle kommentarer til beslutningsforslag nr. B 71, som jeg kan se at hr. Bertel Haarder er hovedforslagsstiller til. Hr. Bertel Haarder foreslår nu, at EFG-loven skal ændres, således at det ikke længere er parterne på arbejdsmarkedet alene, der kan beslutte at stoppe lærekontraktens indgåelse med en overgang til et strenget EFG-system til følge, således som det er sket i Metal. Hr. Bertel Haarder mener, at sådanne beslutninger skal forelægges finansudvalget; men derved tror jeg man meget hurtigt kommer til at blande finansudvalget ind i afgørelser om indhold og struktur i erhvervsuddannelserne, og med al respekt for finansudvalget synes jeg altså ikke, det er nogen god idé.

Vi finder, det er vigtigt, at parterne på arbejdsmarkedet har en afgørende indflydelse på disse spørgsmål, også ud fra et ønske om at skabe den forståelse, der er nødvendig for overhovedet at få uddannelserne til at fungere og for at få skabt flere uddannelsespladser og flere praktikpladser.

Selv om vi i socialdemokratiet i forståelse med fagbevægelsen og arbejdsgiverne helst